

VOORZICHTIG... BREEKBAAR

Vrolijk spel in drie bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOORZICHTIG... BREEKBAAR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

Jonkheer Hubert van Wateringen.

Constance, zijn vrouw.

Joop Maris, notaris.

Krijn de Boer, toekomstige beheerder van het Landgoed.

Anna, zijn vrouw.

Wobbe, de tuinman.

Geesje, zijn vrouw.

Hetty, hun dochter, dienstmeisje.

Martin, neef van Constance.

Molly de Bruin, vriendin van Martin.

PLAATSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in de zitkamer van het landgoed Rommelstein, eigendom van de familie van Wateringen. 'n Gezellige zitkamer met in de achterwand openslaande dubbele tuindeuren. Rechtsachter is de deur naar de hal en de overige vertrekken. Linksvoor de deur naar de keuken. Geheel rechtsvoor een open haard. Rechts daarvan, dus op het voorplan, een laag haardbankje. Links van de haard een grote staande schemerlamp. Vóór de haard: een bankstelletje (*twee- en éénzits*) met salontafel. Links een huiskamertafel met drie stoelen. Linksachter een dekenkist. Links van de tuindeuren een ouderwetse bimbam klok. Rechts van de tuindeuren een wandmeubel met alles d'r op en d'r án. Verder nog wat oude schilderijen en flink wat wandschemerlampjes.

Bij de aanvang van het stuk zijn alle meubelen bedekt met lakens (*stofhoezen*), de indruk wekkend dat het huis voor lange tijd onbewoond is. Juist links van de tuindeuren, op ca. 'n halve meter

van de achterwand, staat, op een lage „sokkel”, een „wassenbeeldengroep”, eveneens bedekt met een stofhoes. Omdat de „beelden” op ware grootte zijn, is dit een soort „zak”, gemaakt van twee lakens. Onder de stofhoes bevinden zich Hubert en Constance, indien mogelijk gekleed in tropenpak en tropenhelm. Constance zit op een armstoel en Hubert staat naast haar.

Zijn rechterhand leunt op de rugleuning van de fauteuil en in de linkerhand heeft hij een wandelstok, waar hij op leunt. Beiden zijn bleek geschminkt met rode blosjes op de wangen. De ogen zijn extra aangezet. Als de hoes verwijderd wordt kijken ze star naar de keukendeur. Vanzelfsprekend zijn ze onbewegelijk.

Zo mogelijk de kamer nog wat opvrolijken met typische souvenirs uit het Midden-Oosten.

TIJDSBEPALING:

Het eerste bedrijf: Een mooie zomerdag begin augustus te middernacht.

Het tweede bedrijf: De volgende middag tegen vier uur. Het derde bedrijf: De avond van diezelfde dag.

KORTE PERSOONSBSCHRIJVING:

HUBERT: Een met gezag optredende vent met veel humor en levenservaring. Ca. 60 jaar.

CONSTANCE: Een hoogstaande vrouw, „ondanks alles” eenvoudig gebleven. Ca. 55 jaar.

JOOP: Een wat droog mannetje. Ca. 40 jaar.

KRIJN: Van het platteland. Ruwe bolster, blanke pit. Goudeerlijk. Weinig humor. Ca. 45 jaar.

ANNA: Een wat angstig uitgevallen vrouwtje. Ca. 45 jaar.

WOBBE: Ouderwetse bediende. Ca. 65 jaar.

GEESJE: Ouderwetse bediende. Ca. 60 jaar.

HETTY: Kittig en verstandig. Ca. 25 jaar.

MARTIN: Het prototype van een losbol. Ca. 25 jaar.

MOLLY: Een lachebek. Maar heel degelijk. Ca. 20 jaar.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek open gaat is het volkomen donker op het toneel. Hoewel we het niet kunnen zien, staat de klok op tien vóór twaalf. Door de tuindeuren zien we het flitsen van de bliksem en we horen een onweersklap. Dit verschijnsel keert regelmatig terug. Dan gaat de deur rechtsachter open en we zien een lichtschijnsel. Er verschijnt een figuur, die met een sterke staaflantaarn langdurig de kamer rond schijnt om alles in zich op te nemen. Eerst krijgen de meubelen een beurt en dan de dingen die aan de wand hangen. Tenslotte vindt de lichtbundel de lichtschakelaar bij de deur rechts.

JOOP *(met diplomatenkoffer, gekleed in kletsnatte regenjas en regenhoedje)*: Aha, daar zit-ie.... *(draait aan de schakelaar, waardoor de kamer verlicht wordt)* Zo, dat is beter. *(stopt de gedoofde zaklantaarn in de zak van z'n regenjas en kijkt rond)* Ja hoor, precies zoals de Jonkheer het me heeft beschreven. *(er volgt een bliksemflits en een zware onweersklap)* Tjonge, wat een hondeweer. *(legt het koffertje op de salontafel)* Daar sta ik nou. Ik lijk wel een verzopen kat. En de Jonker zit in z'n blote blootje lekker in de zon op de Bahama-eilanden. *(zet hoed af en zwaait hem „droog“, trekt regenjas uit)* Voor mij had-ie 'n drogere avond uit kunnen kiezen voor z'n idiote gedoe! *(rechts af met jas en hoed)*

HUBERT *(onder het laken, zonder te bewegen, zodat niet te bepalen is waar het geluid vandaan komt)*: Idioot gedoe? *(boos)* Dat zal ik hem inpeperen!

CONSTANCE *(onder het laken)*: Die jongen heeft gelijk, Hubert.

JOOP *(rechts op)*: Nou eerst maar zorgen dat het hier wat gezelliger wordt. *(naar de tuindeuren. Felle bliksem en zware donderslag. Deinst terug)* Nou, nou 't spookt goed daarbuiten. *(sluit de overgordijnen en ontsteekt verschillende schemerlampjes)* 'n Lichtje hiéer lichtje dáár Dat geeft wat vrolijkheid aan deze sombere kamer. *(kijkt rond)* Wat doe ik eerst....? Eh....., de was maar opvouwen. *(pakt de lakens van de huiskamertafel en van de stoel die erachter staat, vouwt die op, grinnikt)* Als moeder me bezig zag, zou ze trots op me zijn. *(deponeert de lakens op de dekenkist, pakt koffertje, legt het op de vrij gemaakte tafel en gaat er zelf achter zitten)* Zo notaris, en nou: actie alsjeblieft. Hoeveel tijd heb ik nog? *(kijkt om naar de klok)* Nog zeven minuten. Dan mag ik me wel haasten. *(opent het koffertje en haalt er achtereenvolgens 'n kaars, 'n kandelaar en 'n doosje lucifers uit, die hij op de hoek van de tafel deponeert. Praat inmiddels)* Kaars, kandelaar *(de kaars wordt er*

ingezet) en lucifers. *(onweer)* Mooi. Waar is brief nummer één? *(zoekt in de koffer)* O, hier. *(leest)* De heer en mevrouw de Boer. *(zet hem tegen de kaars, grinnikt)* De heer en mevrouw de Boer hebben zowat zwemvliezen nodig op de oprijlaan. Ze zullen best raar opkijken als ze horen wat er aan de hand is. *(pakt nog 'n brief uit de koffer en steekt die in de zak)* Laat ik brief nummer twee maar vast bij me steken. 's Kijken...., is alles nou in orde? Ja...., ik geloof het wel. *(kijkt op de klok)* Nog vijf minuten. Dan moet nou de hoofdschakelaar van het licht uit. *(staat op en wil naar rechts gaan)* O, wacht, eerst de kaars aansteken. *(doet dat en kijkt rond)* Ik dénk, dat dát de bedoeling van de Jonker geweest is. *(sluit het koffertje, zet het bij het haardbankje en gaat rechts af)*

CONSTANCE *(onder het laken)*: Hij doet het goed, hè?

HUBERT *(horen we)*: Uitstekend. Alleen die opmerking over dat idiote gedoe zit me niet lekker.

CONSTANCE: Stel je voor dat de familie de Boer niét komt.

HUBERT: Dan zitten we hier voor joker. *(dan gaan alle lichten uit, zodat we het voorlopig met kaarslicht moeten doen. Tegelijk valt er 'n harde donderslag)*

CONSTANCE: Moet je toch eens horen wat 'n beestenweer.

HUBERT *(grinnikt)*: 't Komt mij goed uit. Dat geeft wat extra griezeligs aan het geheel.

CONSTANCE: 't Is zonder onweer al griezelig genoeg.

HUBERT: Stil, Constance...., ik hoor hem terugkomen.

JOOP *(rechts op, kijkt rond)*: Ja, zó ziet het er goed uit. Als de Jonker het zag, zou-d-ie tevreden over me zijn. *(pakt een van de lakens, die hij zojuist heeft opgevouwen, gaat naar het haardbankje, neemt plaats en drapeert het laken zodanig over zich heen, dat het op een afgedekte armstoel lijkt. Z'n armen steken namelijk recht vooruit en z'n vingers steunen op de knieën)* Ik kan het zelf niet zien, maar ik hoop dat het zo goed is. *(het is even stil, dan niest hij)*

HUBERT *(met donkere stem)*: Gezundheit!!

JOOP: Dank je. *(schrikt, smijt het laken van zich af)* Hè...? Wie.... eh.... *(kijkt rond en grinnikt)*: Hihihhi.... m'n verbeelding slaat op hol. *(houdt z'n polshorloge dicht bij z'n ogen)* 't Is precies twaalf uur. *(kijkt op de klok)* Die klok loopt 'n paar minuten achter. *(staat op, verschuift de grote wijzer zodat de klok gaat slaan. Telt, terwijl hij weer op het bankje gaat zitten en het laken over zich heen trekt, met wat donkere stem mee)* Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien, elf, twaalf.... *(zware onweersklap)*

HUBERT *(op dezelfde toon)*: Dertien!

JOOP *(schrikt hevig, springt op, komt onder het laken vandaan)*: Wie

zei daar dertien? (*kijkt rond, ziet natuurlijk niets en grijnst*) Joop Maris, blijf rustig! Spoken bestaan niet. (*gaat weer onder het laken*) KRIJN (*rechts op met natte regenjas en pet*): Hier staat ook 'n kaars, Anna. Ik denk dat dit de zitkamer is.

ANNA (*rechts op met natte regenmantel en plastic regenkapje, wat angstig*): Wat 'n griezelig huis met al die kaarsen. Zouden we niet teruggaan, Krijn? 't Is overal zó donker. (*het onweer wordt langzaam minder*)

KRIJN: Doe het licht dan aan.

ANNA: Da's 'n goed idee. (*zoekt en vindt de schakelaar*) O..., hier zit 't knopje. (*draait er aan en merkt*) 't Licht doet het niet, Krijn.

KRIJN (*probeert ook 'n paar keer zonder resultaat*): Je hebt gelijk. Het zal wel afgesloten zijn. Ik denk dat de Jonker op reis is.

ANNA: O ja...? Wie zou die kaarsen dan aangestoken hebben? (*angstig*) Krijn, ik vertrouw het niet. Ik ga naar huis. Weet je dat ik sta te klappertanden van de zenuwen?

KRIJN (*sust*): Ben je mal, meid, da's niet van de zenuwen, da's van de kou. Trek die natte troep dan uit.

ANNA (*dwars*): Nee! Ik wil naar huis.

KRIJN: Wéér door die plensbui? Ik denk er niet over.

ANNA: 't Wordt al minder, geloof ik.

KRIJN: We zijn nou hier en we blijven hier. Ik wil weten wat die Jonker op z'n lever heeft. Geef je regenjas maar hier, dan kijk ik of er een kapstok in de hal is. (*trekt zelf ook z'n jas uit*)

ANNA (*trekt mantel uit, klaagt*): Ik vind 't hartstikke eng, hoor.

KRIJN: Niks eng. Dat komt door die onweersbui. Alles gaat precies zo als het in die brief stond. De sleutel van de voordeur lag onder de mat. In de hal staan 'n stuk of drie kaarsen en we kwamen gemakkelijk in de zitkamer. Wat is daar nou voor engs aan? (*wil rechts af gaan met de regenkleding*)

ANNA (*klampt zich aan hem vast*): Krijn, laat me niet alleen.

KRIJN (*korzelig*): Mens, doe niet zo gek. Wat kan er nou gebeuren? Ik hou de deur wel open. (*rechts af*)

ANNA (*in de open deur staand*): Ik wou dat we d'r niet aan begonnen waren. M'n eksterogen steken of er 'n miljoen wespen in zitten te prikken en dat voorspelt niet veel goeds.

KRIJN (*horen we*): Die eksterogen steken vanwege de regenbui.... Zeg..., d'r moet tóch iemand in huis zijn. Er hangt hier nóg 'n natte jas.

ANNA (*angstig, krijst*): Zie je nou wel? Krijn! 't Zal toch geen spook zijn?

KRIJN (*rechts op, lacht*): Je bent niet goed wijs. Spoken dragen geen regenjassen.

ANNA (*dom*): Waarom niet?

KRIJN: In de eerste plaats kunnen spoken niet nat worden omdat de regen dwars door d'r lui lijf heen valt en in de tweede plaats dragen spoken altijd witte hemden.

ANNA (*bang*): Dat wil zeggen dat er dus 'n échte vent in huis is?

KRIJN (*lacht*): Voor wie ben je nou eigenlijk banger Voor dat spook of voor die vent?

ANNA (*verongelijkt*): Ach jij. Jij bent altijd zo nuchter.

KRIJN (*pakt 'n brief uit z'n binnenzak*): Zo..., nou eerst eens kijken wat we verder moeten doen. (*leest bij het licht van de kaars*) Geachte meneer en mevrouw de Boer, u wordt op 2 augustus 's nacht om twaalf uur op het landgoed Rommelstein verwacht. De sleutel van de voordeur ligt onder de mat. U wordt verzocht hiermee de deur te openen en de hal te betreden. De weg naar de zitkamer zal verlicht zijn door een drietal kaarsen. Eenmaal in de zitkamer aangekomen, staat u een verrassing te wachten. Jonkheer van Wateringen. (*steekt de brief weg en bromt*) Nou zou ik wel eens willen weten wat dat voor verrassing is.

ANNA (*pakt de brief die tegen de kaars staat en leest*): De heer en mevrouw de Boer.... Krijn, ik denk dat die brief wel eens voor ons zou kunnen zijn.

KRIJN: Geef hier. (*opent de brief en leest*): Geachte familie de Boer, hartelijk welkom op Rommelstein. De hoofdschakelaar van het licht zit in de meterkast naast de voordeur. De Jonker. (*steekt de brief in z'n zak, droog*) Nou, ik heb van m'n leven wel eens leukere verrassingen meegemaakt. (*boos*). Als dát alles is, dan wordt meneer de Jonker bedankt!

ANNA: Ik denk, dat-ie bedoelt dat we het licht aan moeten steken.

KRIJN: O....? Nou, dan zal ik wel effe gaan zoeken....

ANNA (*resoluut*): Dan ga IK met je mee. Ik blijf niet alleen in die enge kamer!

KRIJN (*geërgerd*): Anna, stel je niet zo aan. (*rechts af met Anna*)

JOOP (*komt onder het laken vandaan, pakt de tweede brief uit de zak*): Zo, 't loopt gesmeerd. Nou de tweede brief. (*zet die tegen de kaars en gaat weer onder het laken zitten. Plots gaan alle lampen aan, ook de schemerlampjes*)

KRIJN (*rechts op met Anna*): Zie je wel? Nou brandt 't licht. En de Jonker is op reis, wat ik je brom. En hij komt voorlopig niet terug ook.

ANNA: Hoe weet je dat?

KRIJN (*wijst*): Alle meubels zijn afgedekt. Ik snap niet wat hij van ons wil.

ANNA: Die kaars kan nou zeker wel uit, Krijn?

KRIJN: Ja, doe maar.

ANNA (*blaast de kaars uit en vindt de tweede brief*): Zeg Krijn...., er staat weer 'n brief. (*leest*) Wéér voor meneer en mevrouw de Boer.

KRIJN: Ja, die stond er daarnet ook al, dat weet ik toch... Hè....? Nee, dat kan niet, want die andere heb ik in m'n zak.

ANNA (*angstig bij Krijn*): Zie je nou wel dat het hier spookt?

KRIJN (*opent de brief en leest*): Mocht u nog vragen hebben, stel die dan aan de stoel bij de open haard. (*nijdig*) Wat is dát nou voor onzin?

ANNA (*hangt aan z'n arm, bang, wijzend*): Zou die stoel kunnen praten, Krijn?

KRIJN: Vrouw, gebruik je verstand.... Weet je wat we doen? We vertrekken. Ik laat me niet voor de gek houden. Kom mee. (*naar rechts*)

JOOP (*onder het laken*): Dat zou ik niet doen als ik u was.

KRIJN (*stokt bij de deur*): Hè (*tot Anna*) Zei jij wat?

ANNA (*aan Krijn's arm*): Ik zei niks. (*wijst met afgrijzen naar Joop onder het laken*) Die stoel zei wat.... Vraag 'ns wat-ie bedoelt?

KRIJN (*nijdig*): Je denkt toch niet dat ik getikt ben. Ik praat niet tegen stoelen!

ANNA (*moedig*): Dan doe ik het zelf.... (*tot de stoel*) Eh..., meneer de stoel... (*tot Krijn*) of zou 't 'n vrouwelijke stoel zijn? Nou ja, dat doet er niet toe.... (*tot de stoel*) Eh kunt u ons vertellen wat er hier aan de hand is?

JOOP (*ontdoet zich met 'n zwier van het laken*): Jazeker mevrouw de Boer. (*staat lachend op*)

ANNA (*vliegt in Krijn's armen*): Krijn! Die stoel gaat leven!!!

KRIJN (*nijdig*): Bah, wat 'n flauwe mop. (*tot Joop*) Zeg meneer uilskuiken, jij schijnt er lol in te hebben, om eerlijke en eenvoudige mensen de stuipen op het lijf te jagen. (*met de arm om Anna*) En daar zijn wij niet van gediend. Kom, Anna. (*naar rechts*)

JOOP (*weerhoudt hen*): Sorry, meneer de Boer.... In de eerste plaats: ik heet geen uilskuiken, maar notaris Maris en in de tweede plaats handel ik in opdracht van Jonkheer van Wateringen, die u inderdaad iets belangrijks te melden heeft.

KRIJN (*nors*): O ja...? En waarom moet dat op zo'n stomme kinderachtige manier?

JOOP (*beaamt*): Ja, dát ben ik helemaal met u eens. 't Is een héél flauwe methode, die mijn instemming niet heeft, maar... (*Hubert gromt onder het laken. Joop stokt en kijkt, evenals Krijn en Anna, verbaasd rond*): Hoorde u dat ook?

KRIJN: Ik dacht dat ik iemand hoorde grommen....

JOOP (*vermant zich*): Eh...., 't zal de wind wel geweest zijn, die achter

die onweersbui zit. Wat ik zeggen wilde de Jonkheer is dol op geheimzinnigheid, hij... *(bedenkt)* O sorry, ik ben 'n slecht gastheer. *(wijst op het zitje)* Gaat u toch zitten.

ANNA: Ja graag. Ik sta nog steeds te trillen op m'n benen.

JOOP: We zullen eerst die stofhoezen moeten verwijderen.

ANNA: Ik zal u helpen. *(met z'n drieën vouwen ze de lakens op die over de salontafel en het bankstelletje liggen).*

JOOP *(spreekt gelijk door)*: Zoals ik al zei is de Jonker gek op geheimzinnigheid. Toen zijn vader 40 jaar geleden overleed en hij in het bezit kwam van het landgoed Rommelstein, wilde de legende dat het er spookte. Dat was een kolfje naar z'n hand. De toen twintigjarige Jonker liet zich niet zo snel bang maken. Wist u trouwens dat hij een bekend egyptoloog is?

ANNA: Wat is 'n egyptoloog?

JOOP *(verbetert)*: Een egyptoloog, mevrouw. Dat is iemand die zich bezighoudt met de studie van de Egyptische oudheid. Hij heeft samen met zijn vrouw vele jaren in Egypte doorgebracht en daar ook veel opgravingen gedaan.

KRIJN: Ja, daar heb ik van gehoord.

JOOP: Ze doen het nu wat rustiger aan. Ze hebben zich teruggetrokken en ze zijn van plan hun levensavond op de Bahama's door te brengen, omdat het klimaat in Holland hun niet aanstaat. *(inmiddels is men gaan zitten)*

ANNA: Wat ik u vragen wil, meneer..., is meneer de Jonker dat spook ooit tegengekomen? *(kijkt wat angstig rond)*

JOOP *(lacht)*: Nee hoor mevrouw. U hoeft niet bang te zijn dat er plotseling zo'n ongewenste gast voor uw neus staat.

ANNA *(zucht)*: Gelukkig maar.

KRIJN: Ik wil nou toch wél graag weten wat de Jonkheer van ons wil.

JOOP: Dat komt straks. *(pakt z'n koffer en opent die)* Eerst moet ik u 'n paar vragen stellen. *(pakt wat papieren uit de koffer)* Ik moet wel aannemen dat u meneer en mevrouw de Boer bent?

KRIJN: Daar kan je vergif op innemen.

JOOP: Mag ik vragen wat u doet voor de kost?

KRIJN: Jammer genoeg niets. We hebben jaren lang een boerenbedrijfje gehad onder Breukelen, maar dat werd, in verband met de stadsuitbreiding onteigend. Ach, we hebben er 'n leuke prijs voor gehad, dus we kunnen het wel even uitzingen. Maar ik wil toch weer zo gauw mogelijk aan de slag. Niet, Anna?

ANNA *(happig)*: Alsjeblieft zeg! Hoe eerder hoe liever. Als er de hele dag zo'n ouwe mopperkont voor je voeten loopt, ben je het gauw zat, hoor meneer.

JOOP: Juist. Uw verhaal klopt geheel met mijn gegevens.

KRIJN: O? Dus je wist alles al? Waarom vraag je het dan?

JOOP: Ik moet er zeker van zijn dat ik de juiste mensen voor me heb.

KRIJN: O ja, daar kan ik inkomen.

JOOP: Alvorens ik verder ga moet ik u beiden een heel belangrijke vraag stellen. Zoudt u hier tijdelijk uw intrek willen nemen?

ANNA (*verbaasd*): Hè....? Hiér.....?

JOOP: Inderdaad. Hier op het landgoed Rommelstein.

KRIJN (*donker*): Is dat weer een van die grapjes van de Jonker?

JOOP: Integendeel. Dit is héél ernstig bedoeld.

ANNA: Eh, ja, IK zou 't best leuk vinden. (*giechelt*) Krijn, stel je voor.... IK..., als jonkvrouwe Anna!

KRIJN: Stil, Anna! Hóé tijdelijk is dat, meneer Maris?

JOOP: Dat is moeilijk te zeggen. 't Kan best uitlopen tot een jaar of meer.

KRIJN: Ik begrijp het niet. Waarom kiest de Jonker óns daarvoor uit?

JOOP: Dát komt later. Eerst wil ik weten of u er iets voor voelt.

KRIJN: Och...., waarom niét? We wonen nu in 'n huurhuisje in afwachting van wat de toekomst ons zal bieden, dus.... 't Is toch niet de bedoeling dat we dit spul huren? Want dát zal wel flink in de papieren lopen.

JOOP: Nee nee, u woont geheel gratis. U beheert als het ware het landgoed en de landerijen. En bovendien profiteert u van het vruchtgebruik.

ANNA: Vruchtgebruik? Wil dat zeggen dat alle appels en peren voor ons zijn?

JOOP (*lacht*): En nog heel wat méér, mevrouwtje. Maar dát hoort u nog wel.

KRIJN: Welke tegenprestatie verwacht de Jonker van ons?

JOOP: Alleen maar dat u het landgoed beheert zoals á denkt dat het goed is. Wel... wat denkt u....? Gaat u akkoord?

KRIJN: Eh ja... u overvalt ons wel.... Wat denk jij, Anna?

ANNA: Ik vind alles goed.

KRIJN: Nou... vooruit dan maar. (*blij*) Dan heb ik eindelijk weer wat te doen.

JOOP: Prachtig. De Jonkheer zal blij zijn met uw beslissing. Dan wordt het nu tijd dat we het hier wat gezelliger maken. Zullen we de andere stofhoezen ook opruimen? Dan wordt het gelijk wat huiselijker.

ANNA: Goed. (*springt op*) Krijn help je even? Gut, wie had dát kunnen denken. Wij samen op een landgoed. (*begint samen met Krijn met het opvouwen van de rest van de lakens*)

JOOP: Het onweer is gelukkig voorbij. Zal ik de tuindeuren openzetten?

Dan kan er wat frisse lucht binnen. (*opent de tuindeuren en haalt diep adem in de tuin*) Hè....., 't ruikt heerlijk na zo'n regentje.

KRIJN: Regentje? Zeg maar gerust: wolkbreuk. Ik liep te soppen in m'n schoenen.

ANNA: We moeten morgen direct de huur van ons huisje opzeggen, Krijn.

KRIJN: Niet te snel, Anna. Ik wil eerst zien wat het hier wordt.

JOOP (*kijkt naar de lucht*): De sterren staan weer aan de lucht. 't Is lang niet meer zo drukkend als vanmiddag. (*komt binnen*)

ANNA (*staat bij de „beeldengroep“, die nog onder de hoes verborgen zit*): Wat zit hieronder? 'n Boekenkast of zo iets?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto